

Председник Хенри Б. Ајринг,
први саветник у Првом
председништву

Сведочанство и обраћење

Постоји разлика између примања сведочанства о истини и стања потпуног обраћења. На пример, велики апостол Петар изнео је своје сведочанство Спаситељу да зна да је Исус Син Божји.

“Рече им Исус: а ви шта мислите ко сам ја?”

А Симон Петар одговори и рече: ти си Христос, син Бога живога.

Исус му одговори: Благо теби, Симоне сине Јонин: јер тело и крв нису то теби открили, него Отац мој, који је на небесима” (Матеј 16:15-17).

А ипак касније, у свом налогу Петру, Господ је дао њему и нама водич како да постанемо истински обраћени и задржимо то обраћење целог живота. Исус је то рекао на следећи начин: “А ти кад-год обративши се утврди браћу своју” (Лука 22:32).

Исус је pouчио Петра да и даље постоји велика промена која мора превазилазити поседовање сведочанства да можемо да мислимо, осећамо и понашамо се као истински обраћени ученици Исуса Христа. То је моћна промена којој сви тежимо. Једном када је достигнемо, потребно је да наставимо са том променом све до краја нашег смртничког теста (видети Алма 5:13-14).

Из сопственог искуства и посматрања других знамо да неколико моћних тренутака духовне снаге неће бити довољно. Петар је порекао да познаје Спаситеља чак и након што је Духом примио сведочанство да Исус јесте Христ. Тројица сведока за Мормонову књигу имала су непосредно сведочанство да је Мормонова књига реч

Божја, а ипак су се касније поколебали у својој способности да подрже Џозефа Смита за пророка Господње Цркве.

Потребна нам је промена у нашим срцима, као што је описано у књизи Алминој: “И сви они проглашаваху народу једно исто – да се срца њихова променише, да немају више жељу да зло чине” (Алма 19:33; такође видети Мосија 5:2).

Господ нас је pouчавао да када смо заиста обраћени Његовом Јеванђељу, наша срца ће бити одвраћена од себичних интереса и окренута према служењу и уздицању других на њиховом путу према вечном животу. Да бисмо достигли то обраћење, можемо се молити и радити са вером да бисмо постали ново биће какво помирење Исуса Христа чини могућим.

Можемо почети молитвом за веру да се покајемо због себичности и за дар да бринемо о другима више него о себи. Можемо се молити за моћ да одбацимо охолост и завист.

Молитва ће бити важна и за примање дара љубави према Божјој речи и љубави према Христу (видети Морони 7:47-48). То двоје иде руку под руку. Када читамо Божју реч, размишљамо о њој и молимо се за њу, заволећемо је. Господ је ставља у наша срца. Када будемо осетили ту љубав, почећемо да волимо Господа све више. Са тим ће доћи љубав према другима која нам је потребна да бисмо ојачали оне које Бог поставља на наш пут.

На пример, можемо се молити да препознамо оне које би Господ желео да поучавају Његови мисионари. Пуно-времени мисионари могу се молити са вером да Духом сазнају шта да поучавају и о чему да сведоче. Могу се молити са вером да им Господ допусти да осете Његову љубав према свакоме кога упознају. Мисионари неће све оне које упознају привести водама крштења и дару Светог Духа. Али могу имати Светог Духа за сарадника. Захваљујући својој служби и уз помоћ Светог Духа, мисионари ће се, временом, променити у својим срцима.

Та промена ће се стално обнављати, када они и ми несебично наставимо да током живота делујемо са вером у јачању других у Јеванђељу. Обраћење неће бити један догађај или нешто што ће трајати само један период у животу него ће бити стални процес. Живот може постајати блиставији све до дана савршености, када ћемо видети Спаситеља и открити да смо постали попут Њега. Господ је то путовање описао овако: „Онај ко прими светлост и истраје у Богу, прима све више светлости, и та светлост постаје све светлија и светлија све до дана савршености” (УИЗ 50:24).

Обећавам да је то могуће за свакога од нас.

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

Дејвид А. Беднар из Већа дванаесторице апостола користи “параболу о туршији” да би поучио о томе да је обраћење стални процес, а не један догађај: “Редак по редак, правило за правилом, постепено и готово неприметно, наши мотиви, наше мисли, наше речи и наша дела долазе у склад са вољом Божјом” (“Ye Must Be Born Again,” *Liahona*, мај 2007, стр. 19). Размислите о томе да са онима које поучавате прочитате параболу о туршији. Шта сви ми можемо учинити да бисмо постојано напредовали у постепеном процесу обраћења о ком су говорили председник Ајринг и старшина Беднар?

МЛАДИ

Моја промена срца

Данте Баирадо

Када сам први пут чуо о обновљеном Јеванђељу Исуса Христа, осетио сам да Дух сведочи о његовој истинитости. Захваљујући молитви, моје

сведочанство је постало још сигурније, и одлучио сам да се крстим.

Убрзо после крштења, људи у мом одељењу почели су да ме питају шта мислим о служењу мисије. Искрено, нисам знао тачно шта да кажем. Идеја да напустим породицу и школу да бих служио мисију чинила се апсурдном.

Једног дана почео сам да размишљам о свом обраћењу. Сетио сам се мисионара који су ме поучавали, који су стрпљиво одговарали на моја питања и помогли ми да разумем Јеванђеље. Схватио сам да без њихове помоћи никада не бих открио истиниту Цркву. Чим сам то схватио, жеља да служим процветала је у мом срцу. Могао сам да осетим да ми Дух говори да треба да служим пуновремену мисију.

Знам да је мисионарски рад дело нашег Небеског Оца и да ми можемо помоћи у привођењу душа дивном знању о обновљеном Јеванђељу.

Аутор живи у Форталези, у Бразилу.

ДЕЦА

Нека ваше сведочанство пламти

Добијање сведочанства је попут распламсавања ватре. Баш као што морамо додавати дрва да бисмо одржавали ватру, морамо се молити, кајати, служити другима, проучавати Света писма и држати заповести да бисмо одржавали своја сведочанства сјајнима.

Да бисте сазнали више о томе како да изградите своје сведочанство, прочитајте стихове наведене испод. Нацртајте ватру са пет великих пламенова. Обојите пламен за сваки стих који прочитате. Што више стихова прочитате, ватра је сјајнија – као и ваше сведочанство!

Мосија 2:17

Алма 5:46

Алма 32:27

Видети 3. Нефи 15:10.

Јев. по Јовану 5:39

Особине Исуса Христа: Без греха

Уз молитву и проучиће овај материјал и изражиће да сазнаје шта да поделиће. Како ће разумевање Сјасиће.љевој живојца и мисије увећајти ващу веру у Њега и блајословијци оне о којима бринеће преко кућној поучавања? За више информација идиће на reliefsociety.lds.org.

Вера, продица, помоћ

Ово је део серије Поруча за кућно поучавање које говоре о Сјасиће.љевим особинама.

Наш Спаситељ, Исус Христ, био је једина особа која је била способна да изврши помирење за човечанство. “Исус Христ, Јагње без мане, добровољно је положио себе на олтар жртве и платио цену за наше грехе,” рекао је председник Дитер Ф. Ухдорф, други саветник у Првом председништву.¹ Разумевање да је Исус Христ био без греха може нам помоћи да увећамо своју веру у Њега и настојимо да се придржавамо Његових заповести, покајемо се и постанемо чисти.

“Исус је био... биће од тела и духа, али није подлегао искушењу (видети Мосија 15:5),” рекао је старешина Д. Тод Кристоферсон из Већа дванаесторице апостола. “Можемо се окренути Њему... јер Он разуме. Он разуме проблеме, а такође разуме како да превазиђемо проблеме...

... Моћ Његовог помирења може избрисати последице греха

у нама. Када се покајемо, Његова помиребена жртва нас оправдава и чисти (видети 3. Нефи 27:16-20). Она чини да буде као да нисмо подлегли, као да нисмо попустили искушењу.

“Када из дана у дан и из недеље у недељу настојимо да следимо пут Исуса Христа, наш дух добија превласт, борба се смирује и искушења престају да изазивају невоље.”²

Додатни стихови

Матеј 5:48; Јован 8:7; Јеврејима 4:15; 2. Нефи 2:5-6

Из Светих писама

Спаситељ је платио цену за наше грехе у својству божанског Сина, својим безгрешним животом, својом патњом и проливањем своје крви у Гетсеманском врту, својом смрћу на крсту и својим васкрсењем из гроба. Захваљујући помирењу Исуса Христа, можемо поново постати чисти када се покајемо за своје грехе.

Цар Венијамин је поучавао свој

народ о помирењу Исуса Христа, а затим их је питао да ли верују Његовим речима. “И сви они углас повикаше, говорећи: ... због Духа ... који изазва силну промену у нама, то јест, у срцима нашим, те више немамо склоност да зло чинимо, већ да непрестано добро чинимо...

И вољни смо да уђемо у завет са Богом нашим да чинимо вољу Његову, и да будемо послушни заповестима Његовим у свему” (Мосија 5:1-2, 5).

И ми можемо имати “моћну промену” попут народа цара Венијамина, који није више имамо склоност да чини зло већ да непрестано чини добро (видети Мосија 5:2).

НАПОМЕНЕ

1. Dieter F. Uchtdorf, “You Can Do It Now!” *Liahona*, нов. 2013, стр. 56.
2. D. Todd Christofferson, “That They May Be One in Us,” *Liahona*, нов. 2002, стр. 71.

Размислите о следећем:

Која је разлика између бити чист и бити савршен?